Verslag van de reis naar Steeg (Lechtal) met de Molenstappers van 16 juli tot 24 juli 2016

Zaterdag 16 juli en zondag 17 juli.

Op zaterdag 16 juli rond 19uur wordt de traditionele foto genomen van de meereizende Molenstappers naar Steeg in het Lechtal (Oostenrijk). Het startsein voor een hopelijk mooie reis!

We herkennen veel vertrouwde gezichten maar ook enkele nieuwe meereizenden. Allemaal vol verwachting wat de komende week in Oostenrijk ons zal geven.
Busbestuurder Peter start stipt de bus en we rijden vlot via Brussel door Duitsland gedurende 3u naar een stopplaats langs de snelweg waar een eerste keer de benen kunnen gestrekt worden.
Na een half uurtje pauze wordt de reis verder gezet tot aan een hotel iets van de snelweg verwijderd waar we onze vaste busbestuurder Dirk oppikken. Hij zal ons de hele reis overal naar toe rijden en veilig naar Ruiselede terugbrengen. De rit naar Steeg verloopt vlot en een omleiding is het enige obstakel op onze reisweg.
Nu wordt het stil op de bus, met uitzondering van enkele decibels snurkgeluiden!! Velen kunnen slapen, anderen niet, maar dat hoort natuurlijk bij een nachtrit.

Rond 8uur ’s morgens arriveren we in het zonovergoten Steeg. Het 4*hotel Post wordt een

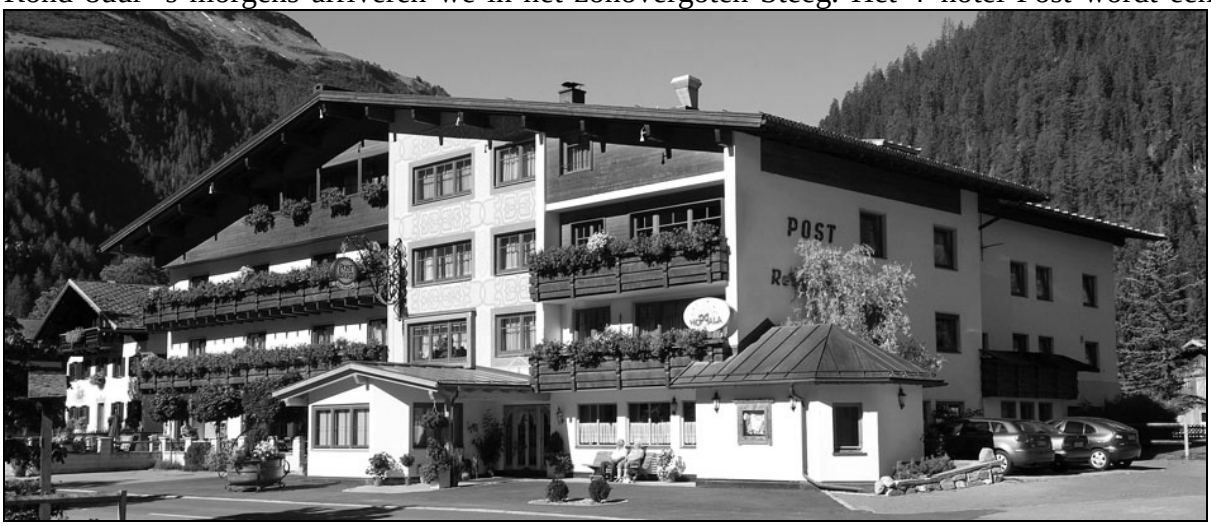

weekje onze vaste verblijfplaats. We weten uit ervaring dat Frans en Christiane op reis altijd voor een goed verzorgd hotel zorgen en dat is deze keer niet anders. Het lekkere, overvloedige ontbijt staat ons al op te wachten en na wat rusttijd wordt een 2u-durende verkennende wandeling gemaakt. Het Lechtal is een prachtig dal en met het zonnetje op ons gezicht is het heerlijk wandelen.

zondagvoormiddagwandeling naar Hinterellenbogen (17/7/2016)

Een aperitiefje en een lekkere maaltijd ’s middags zorgen voor een eerste kennismaking met de culinaire kookkunst in het hotel.
Na de lunch worden de kamers verdeeld, valiezen uitgepakt en om 16u wordt nog gestart met een wandeling van een uurtje naar de waterval dicht bij het hotel. Het avondeten is terug heel lekker en om 21uur is bijna iedereen naar zijn kamer om van een verkwikkende slaap te genieten.

<u>Maandag 18 juli 2016</u>

Na het ontbijt verzamelen we allemaal aan de ingang van het hotel voor een daguitstap naar Holzgau.
De geoefende stappers vertrekken via een voetweg boven Steeg naar de nieuwe voetgangersbrug, de langste hangbrug van Oostenrijk. Als ze die brug hebben genomen stappen ze verder naar café Uta. Een wandeling van ongeveer drie uur.

op weg naar de voetgangersbrug in Holzgau 18/7/2016

De niet-stappers worden met een minibusje naar café Uta gevoerd. Een niet-alledaagse trip voor hen. Het busje is net zo breed als het weggetje waar ze langs rijden en echt op hun gemak zitten ze toch niet.
Wij, de 2de categorie stappers gaan ook de

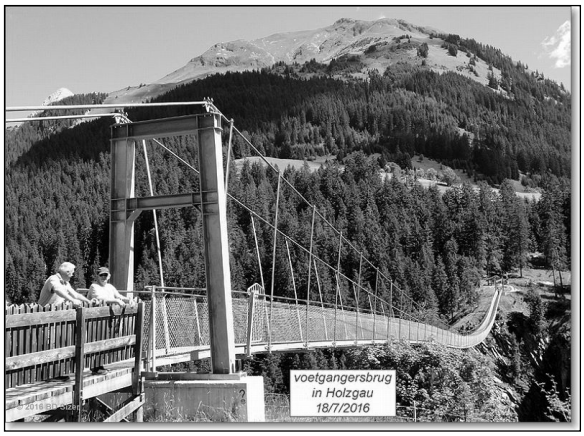

voetgangersbrug over. Amai, toch wel spectaculair, vooral als je durft naar beneden te kijken…!!! Zo'n prachtig zicht maar ook o zo diep!!! Enkelen moeten al hun moed bijeen rapen om de brug te passeren maar…. ze doen het allemaal, al is het met bibberende knieën en bijna gesloten ogen. Een wiebelende lange voetgangersbrug is toch wel een attractie op zich. Bedankt Frans en Christiane dat jullie ons dit evenement hebben aangeboden. Echt de moeite. In café Uta kunnen we bekomen van ons avontuur en genieten van de heel prachtige omgeving. We krijgen als middagmaal een lekkere schotel belegd met vlees en kaas.

De terugweg naar Holzgau is een aaneenschakeling van mooie vergezichten en we lopen gedurende een lange tijd langs een metershoge waterval. Al veel watervallen gezien maar dit spektakel van het kletterende water langs en op de rotsen waar we langs lopen, is toch uniek.

Bij aankomst in Holzgau kunnen we terug naar ons hotel met de bus ofwel nog een 6,5km stappen langs de Lech, de grootste groep verkiest te stappen langs de vlakke weg. En dit beklagen we niet, een mooie, rustige wandeling.

We hebben vandaag een prachtige dag gehad, de zon was volop van de partij en iedereen jeunde zich.

Het bestuur en de groep verkenners weten wat ze de Molenstappers moeten aanbieden. Een meer dan geslaagde vakantiedag die ons zeker zal bijblijven.

<u>Dinsdag 19 juli</u>

Een stralende blauwe hemel begroette ons vanmorgen bij het ontwaken.

Het ontbijt gebeurde vandaag op een speciale locatie. We werden verwacht aan de waterval waar we na een kwartier wandelen het ontbijt werden geserveerd.

Op deze bijzondere plaats was het aangenaam vertoeven en in een gemoedelijke sfeer smaakte het ontbijt nog eens zo lekker. Een prachtig initiatief van de hoteldirectie op speciale aanvraag van Frans.

Om 9.45u vertrokken we dan met de bus naar het Sulztal. Alle stappers vertrokken naar de Sulzalm op 1465m hoogte. Een stevige klim, gelukkig nu en dan in de schaduw, was de start van een prachtige "holenwandeling". Het zien van de donkere bergholen en de diepe afgronden waren een bijzondere ervaring. De

meesten waren toch blij dat ze arriveerden aan de Sulzalm om een Grosse Bier te kunnen drinken want dorst hadden we na zo'n stevige tocht. Daar kregen we een kleine maaltijd aangeboden die we zelf van de kaart mochten kiezen.
De ECHTE stappers trokken verder naar de F.Simms Hutte op 2002m. Er waren niet veel moedigen die dit avontuur begonnen.
Om 14.30u zijn we aan de terugweg begonnen en om 15.30u waren we terug aan de bus. Die voerde ons dan naar ons vertrouwd hotel waar iedereen naar believen zich kon amuseren. Het zwembad lokte alleszins veel bezoekers.
Terug waren er enkele moedigen die de terugweg naar het hotel te voet deden. Die hadden dan nog eens ongeveer 8 km extra in de benen.

<u>Woensdag 20 juli.</u>

Terug een zonnige en warme dag.
Alle Molenstappers op de bus naar Bach en Elbigenalp om 8.45u.
Volgens de voorzitter is het vandaag "de koninginnenwandeling" net zoals je in de koers de koninginnenrit hebt.
Aan het dalstation van de Jöchelspitzbahn nemen we de zetellift en stijgen zo een 600m in een half uur. Boven aangekomen splitst de groep zich. De geoefende stappers trekken via de Lechtaler Panoramaweg naar de Bernhardseckhütte, nog eens extra een 400m hoger de bergen in, ze komen boven de bomengrens waar de zon genadeloos schijnt.

Volgens hen inderdaad een héél mooie wandeling waar er op de bergflanken nog sneeuw te vinden is. Ik hoorde dat er daar iemand veel sneeuwballen mocht incasseren!!
De 2de groep stappers trokken onder leiding van Simonneke en Noël langs het botanische leerpad naar het Bergheu Museum, eigenlijk dezelfde stevige klim die de geoefende stappers net voor ons deden, maar deze laatsten breiden er nog een stevig stuk bergwandeling aan.
's Middags kwamen we langs dezelfde weg terug naar de Sonnalm waar de niet-stappers verbleven en waar we dan samen konden eten. We mochten terug kiezen wat we wilden verorberen en wij opteerden voor een croque, die heel lekker was en waar we meer dan genoeg mee hadden.

Dan terug met de zetellift naar beneden tot aan onze bus.
Op de terugweg bezochten we in Elbigenalp de prachtige St.Nikolauskerk met zijn mooie beschilderde muren en gewelven. Daar bevond zich naast de kerk het knekelhuis, een beetje luguber maar toch de moeite om eens te zien.

Bij de terugkeer werden de geoefende stappers opgepikt en werd in gezapig tempo naar het hotel gereden. Daar kregen we een klein uurtje om ons op te frissen want er wachtte ons nog speciaal evenement. Er was barbecue in de Postalm, een alm, eigendom van ons hotel. Maar….die kregen we niet zo maar voor niets. Er was een pittige wandeling van een goed half uur aan verbonden voor we konden aanschuiven aan de heerlijke vlees- en groentegerechten. Er was zelfs een fijn dessert als afsluiter. Er werd nogal wat gesmuld na zo'n sportieve dag.
Een mooie afsluiter van terug een prachtige dag met een goeie groep Molenstappers.

<u>Donderdag 21 juli 2016</u>.

Een mindere start wat het weer betreft. Het motregent!! Toch laten we het niet aan ons hart komen.
Het is onze nationale feestdag en dat hebben we geweten.
Aan het ontbijt neemt Luc Notteboom het voortouw en start met het volkslied te zingen. Iedereen zingt goed mee, misschien hier en daar een valse noot maar al bij al wordt onze nationale hymne goed naar voor gebracht.

Om 8.45u terug de bus op voor een rit naar Lech in Voralberg. Daar aangekomen mogen we op de Postbus stappen die ons naar twee verschillende bestemmingen brengt. De gewone stappers verlaten de bus in Älpele

om van daaruit terug naar Lech Am Arlberg, ongeveer 8 km, te wandelen. Een heel mooie afwisselende wandeling tussen stenen, rotspaadjes, gewone wandelwegen, weide's, grindpaden met steeds naast ons de uitbundig stromende Lech als trouwe metgezel.
's Middags wordt de meegebrachte picknick aangesproken op een open plaats aan de Lech.
Na dit romantisch etentje terug het pad op en na een 40-tal minuten bereiken we Lech waar we de cabinelift namen naar de Rüfikopf. Prachtige panorama's zien we voorbijglijden gedurende onze 10' durende rit. Daarboven verblijven we een tijdje, maar de waarschuwing van het personeel aldaar dat het gaat onweren doet ons snel rechtsomkeer maken naar het dal.

De geoefende stappers legden hetzelfde traject af maar dan vanuit Formarinsee een 6km verderop. In totaal wandelden ze 5u met een 16-tal personen. Een hele prestatie maar iedereen zag er bij aankomst nog fit en monter uit.
Lech, een mondaine stad, hebben we ook bezocht. De winkels lieten we links liggen want de prijzen van kledij, schoenen en sportartikelen swingen de pan uit. Lech is zoals bij ons, het Knokke-Zoute en voor de Molenstappers is dat toch een beetje te prijzig.
's Avonds muziekavond in het hotel. Een duo accordeonisten speelt ten dans. Enkele Molenstappers, namen noemen we niet, gaven weer het beste van zichzelf bij het dansen en meezingen. Natuurlijk moest het eigen zangrepertoire ook eens boven komen. Een gezellige avond was de afsluiter van een mooie wandeldag.

Vrijdag 22 juli 2016.

Vandaag een rustiger dag wat wandelen betreft.
De gevorderde stappers vertrekken na een laat ontbijt vanuit het hotel naar Vorderbochbachalpe Älpele.
Er werd regen voorspeld maar daar komt niets van, het is drukkend warm en zo is die wandeling toch lastiger dan verwacht.
De 2de groep stappers rijdt met de bus naar de houtzagerij en vertrekken van daaruit naar dezelfde bestemming. Tegen de middag komen we eraan waar ons een rijk gevuld bord wordt aangeboden met specialiteiten van de streek. Intussen werden de niet stappers toegevoerd met het busje van het hotel.
Na het middagmaal trakteert de baas met een obstler en haalt hij zijn accordeon boven. Zoals we de Molenstappers kennen, zit de sfeer er direct in. Er wordt gezongen en gedanst en de alpenhut davert op zijn grondvesten.

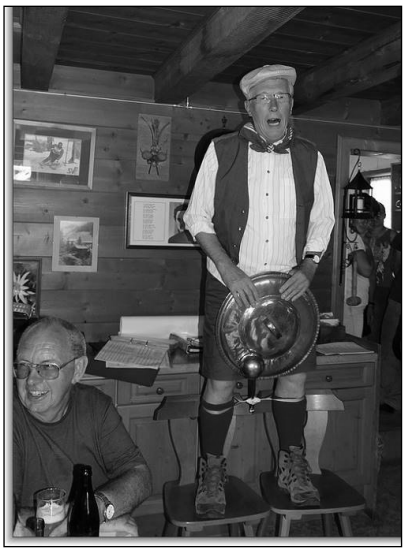

Luc Notteboom, zanger en entertainer, krijgt iedereen mee met zijn zangoptreden. De geestrijke drank vloeit er welig en de zangstonde is niet meer te stoppen.
Het dochtertje

Het muziekinstrument is een hackebrett-hakkebord = een plankciter welke met kleine hamertjes aangeslagen wordt

(8jaar) van de baas speelt voor ons enkele liedjes op een instrument dat we nog nooit gezien hebben.
Een muziekmoment waar iedereen stil van wordt. Het meisje is dan ook heel verwonderd van het uitbundig applaus dat haar te beurt valt na haar optreden.
Om 14.30u willen we beginnen aan de terugweg maar de voorspelde donderwolken komen in snel tempo opzetten. Regenjassen en capuchons worden uit de rugzakken getoverd en toch moeten we de terugtocht even uitstellen wegens de plenzende regen. Eindelijk kunnen we toch vertrekken en is het maar motregen en gedonder die we nog over ons krijgen. We zijn vroeg terug in het hotel en enkelen gaan zwemmen of willen de sauna proberen.
Terug een geslaagde dag met veel amusement maar ook wandelgenot.

Zaterdag 23 juli 2016.

Een bewolkte maar warme ochtend.
Met de bus vertrekt iedereen naar het Griesstal. De geoefende stappers rijden naar Bach alwaar ze beginnen aan de wandeling van 9 km naar de Griessbachalm.
De 2de categorie wandelaars wordt doorgevoerd naar Elbigenalp voor een 7km durende wandeling.
De niet-stappers worden naar de alm gevoerd met een jeep. En zij, die dachten dat ze met een busje naar de alm zouden gevoerd worden!!. Ze beleven het avontuur van hun leven, ze zien de diepe ravijnen gevaarlijk dicht voorbij zoeven en hun hart klopt in hun keel…een hele belevenis dus.
En wij maar stappen en stappen, 3uur stijgen en wandelen we naar de alm. Mooie en speciale panorama's passeren ons gezichtsveld, maar het is lastig en we beginnen al een beetje de moed te verliezen… maar dan is toch uiteindelijk de alm in 't zicht. Héél blij als we de vlag aan de hut zien wapperen en het eindpunt bereikt is….maar we moeten nog terug hé…
Bij aankomst mogen we aan de bel trekken en krijgen we een obstler, die we in één slok moeten uitdrinken. Oef… en dan eindelijk een beetje rusten. Het eten staat al te pruttelen op het gasvuur en ook nu smaakt de "hanefane" zoals Frans de voorzitter het goedje noemt, heerlijk.

Ook hier wordt muziek gemaakt maar het dansen zit er deze keer niet in, wegens te moe… en we moesten trouwens nog eens dezelfde weg terug afleggen.
Als we na totaal 6u stappen eindelijk de bus op kunnen is de vreugde groot.
Voor mij een heel mooie wandeling maar wel de lastigste van de hele week.
We genieten van een aangeboden aperitiefje voor het eten. Voor de laatste keer genieten we van het culinaire souper van het hotel. Na de maaltijd worden de hotelbazen en personeel uitvoerig bedankt door Frans voor de heerlijke week die we mochten bij hen doorbrengen. Geschenken worden uitgewisseld en ze krijgen een welverdiend applaus van alle Molenstappers.

Maar…..ook Frans en Christiane, Noël Jacobs, Simonne en Noël worden uitbundig bedankt door Hugo voor het vele werk die ze deden om ons deze aangename vakantieweek te bezorgen. Het was er weer eentje om in te kaderen, zoals ze zeggen.
De laatste avond op reis moet gevierd worden, en hoe kan je dat doen??
Zoals Luc en Wieske het ons ten beste gaven… Het optreden van pater Luc, met zuster Simonne, zuster Marleen, en zuster Wieske was een leuke bedoening. Alle speciale voorvallen die gebeurden op die zeven dagen samenzijn met de Molenstappers werden naar voor gebracht op een ludieke wijze, waar er hartelijk kon mee gelachen worden.

Dan volgde nog een litanie waarin alle meereizenden in een komisch versje werden vernoemd, een mooie vermelding trouwens van ieder clublid dat zijn mening gaf over een bepaald thema, namelijk het versieren van een mooi meisje. Goed uitgevonden Luc en Wieske!! Meer dan een welgemeend applaus waard.
Maar dan kwam nog het hoogtepunt van de avond, namelijk voor de eerste keer, verkiezing van Miss Molenstapper!!! Uit een beker die alle namen van de vrouwelijke meereizenden bevatte werd een naam getrokken. Wie was de gelukkige???? Ra,ra??, ja ons aller Rika werd de gelukkige.
Ze kreeg het lint van de orde der Molenstappers en mag zich een heel jaar Miss Molenstapper laten noemen. Een hele eer om zo'n prachtige wandelclub te mogen vertegenwoordigen.

Zondag 24 juli 2016.

Vroeg uit de veren. Om 7uur worden we al verwacht aan het ontbijt. We laten het ons smaken want het wordt een lange busrit en de magen moeten goed gevuld worden.

Een uurtje later zit alle bagage in de bus gepropt, iedereen de gordel om en stipt om 8u start Dirk de bus nadat de hotelbazen ons nog eens bedankt hebben en uitwuiven tot een hopelijk snel wederzien.
Het is rustig op de bus, iedereen mijmert na of valt in slaap.
Dirk brengt ons op een veilige manier terug naar Ruiselede.
Het was een deugddoende vakantie en dat is toch vooral te danken aan onze voorzitter Frans en Christiane. Ze hebben terug hun uiterste best gedaan opdat we ten volle zouden kunnen genieten.
We zeggen nog eens DIKKE MERCI voor alle voorbereidingen die jullie eraan besteed hebben.
We weten maar al te goed, dat het geen paar uurtjes vrije tijd is dat jullie er ingestoken hebben, maar dagen, weken, zelfs maanden, om aanvragen te doen, prijzen te berekenen, wandelingen uit te pluizen, verzekeringen af te sluiten en zoveel meer….
We zijn jullie er heel dankbaar voor en hopen dat jullie ervan genoten hebben zo'n vrolijke bende Molenstappers op sleeptouw te hebben genomen.
DANK JULLIE WEL.

Monique Maddens.

Foto’s zomerreis 2016